

Ghebovwsel Sonder Grondt

Hazard, Cornelius

Antwerpen, 1669

Derde Bemerckinghe

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71494](#)

den/ soo moeten sy nootsakelijck segghen dat'er
wat meer vereyscht wordt tot het gheschreven
Woordt Godis als euckele letters, woerden, en re-
ghels: Wat is dat? dat en is niet anders dan het
verstant, beteckeninghe, ofte sin vande woorden; soo
bestaat dan het gheschreven Woordt Godis in
't verstant, beteckeninghe, ofte sin vande woorden, want
sonder den sin zyn de woorden, en letteren doot/dien-
volgengen kunnen het saligh-makende gheloobe
niet gheven/ noch het leven des Gheestis.

TWEED E BEMERCKINGHE.

VAt de boorgaende bemerckinghe volghet noot-
saeckelijck/dat alhoewel den bijbel van de Ca-
tholijcken, en dien vande Calvinisten heel ende
gansch beginnende van Genesis, af/ tot Apocalyp-
sis tot/ in letters, woorden, en reghels over-een-qua-
me/daerom nochtang den selven bijbel niet en sou
wesen: want den bijbel bestaet eyghenlijck
in't verstant, beteckeninghe, ofte sin vande woor-
den: Maer het verstant, ofte sin van den bijbel der
Catholijcken is in menighe stukken strijdigh te-
ghen het verstant, ofte sin vander bijbel der Calvini-
sten, soo en is dan den bijbel der Catholijcken geen-
sing den selven niet den bijbel der Calvinisten, maer
verschillen bepde soo veel als wit ende swart /
dach/ ende nacht. Dit en kan neman looche-
nen/ten zy dat hy oock loochenen wil dat het licht
van de sonne schijnt op den middagh.

DERDE BEMERCKINGHE

VAt dese tweede bemerckinghe volghet weder-
om/ dat den bijbel van een van bepden/ of
dien van de Catholijcken, of wel dien van de Calvini-
sten, het oprecht/ ende ware Woordt Godis niet en
kan zyn/ schoon sy duij sentmael over-een quaumen
in alle de letters en woorden: God moet men dan/
voort al onderzoeken welchen bijbel van bepden/
aengaen.

aengaende het verstant, ofte den sin het ware Woordt Godts zp: Want soo laech aliam dan van ten vollen/ende dooz onsepijaze authorite niet verscherkt en is/ soo blyft alleq wat men aen neemt als stukken vande Heilige/ opseker i twijfelaerigh/ op het welcke men hei geloof en magh bouwen.

VIERDE BEMERCKINGHE

Hier uyt volghet wederom/ dat een van hen den/of de Catholijken, of de Calvinisten, eer mit hem te disputeren van eenighe stukken in het besonder/moeten bewyzen/ dat hunnen gheschreven boeck/ dse sp den bijbel noemen/ aengaende het verstant, ofte den sin vande woorden, het ware Woordt Godts is.

VYFDE BEMERCKINGHE

Nog de questie hier/wte van bepden dit moet betoonen. 'T is seker volghens den regt der Philosophen (die van alle de geleerde in de segulen naghevolght wordt) dat de Calvinisten dit moeten doen. Want/ de Calvinisten, eerst optkomende stelden sich teghen de Catholijken als bestrijders, obte bevechters der selve/ seggende dat sy hunne stukken bewesen up't het ware gheschreven Woordt Godts. De Catholijken loochenden/ende loochten het noch/ dat de Calvinisten het ware gheschreven Woordt Godts hadden/ ofte noch hebben/ so moesten ende moeten de Calvinisten dit goet maken om dyp redenen: De eerste/ om dat sy oppugnaders, ofte bestrijders waren/ de tweede om dat de Catholijken nu possessie waren/ de derde/ omdat de Calvinisten affirmeerden of seyden dat sy het ware Woordt Godts hadden/ maer/ volghens den algemeenen regel/ende ghebruyck der Philosophen/ ja volghens de Reden selve/die een ander bestrijdt/ ofte het affirmeert/ die moet dit bewyzen en gec